

“VOETBAL OET DE AUW DOAS” OVER DE BEGINPERIODE

Ger Sleijpen

Zoals bekend is gemaakt, zal de Heemkundevereniging ter gelegenheid van de viering van het 3^e lustrum in 2008 een boek gaan uitgeven over het jeugdwerk en de jeugdverenigingen in Houthem. In dat boek met veel feiten, foto's en verhalen, wordt o.m. aandacht besteed aan de voetballende jeugd van Houthem.

Als voorbereiding op het schrijven van een hoofdstuk voor dat boek over de voetballende jeugd in Houthem, zat ik aan tafel in café het Witte Paerd in Houthem samen met Wiel Voncken, Pierre Bemelmans, Thei Heijns, Sjeng Habets en Jan Senden om over hun prille begin met voetbal in Houthem te praten. Daar hebben we bijna twee uur lang allerlei zaken over het voetbal van vroeger besproken. Het ging natuurlijk niet alleen over hun jeugd maar ook hun belevenissen bij het seniorenvoetbal.

In deze aflevering van 't Sjetgelke komen een aantal zaken van vroeger aan de orde die met Houthem en voetbal, maar niets met het jeugdvoetbal te maken hebben, maar toch de moeite waard zijn om vast te leggen.

Aan tafel in Café "het Witte Paerd" (biefred) in Houthem zitten: van links naar rechts: Thei Heijns, Pierre Bemelmans, Wiel Voncken, Jan Senden en Sjeng Habets.

Herinneringen aan de beginperiode

Vlak na de oorlog werden de elftallen opgesteld door een elftalcommissie. Daar had de trainer niet veel over te vertellen, hij was adviseur. Dat leidde natuurlijk tot allerlei vriendjespolitiek, maar ook controles in de café's van Houthem. Want de voetballer die werd betrapt, althans nog te laat in het café zat, werd de dag erna gepasseerd. Voor de leden van de elftalcommissie was dat natuurlijk de kans om op zaterdagavond vrouwelijk te verlaten om "voor de voetbalclub nog gauw wat extra werk te doen"!

De eerste trainer van IASON die indruk maakte op Sjeng was Paul de Hoed. Hij bond een voetbal aan een stuk touw dat weer aan een paal werd bevestigd en zo leerde men koppen. Sjeng maakte toen als halfspeler veel doelpunten met de "kop". Paul speelde bij MVV en was reserve op het Nederlands elftal. Men speelde toen met twee backs, drie halfspelers en vijf voorhoedespelers. Aanvallender ging bijna niet. Later, na een aframmeling tegen Hulsberg, introduceerde trainer Gerard Otten het stopperspilsysteem, waardoor één half in het centrum van de defensie ging spelen. Alle vijf de genodigden hebben een mooie tijd gehad bij IASON, Wiel zelfs al vóór de oorlog. Toen bestond de naam IASON nog niet maar de naam was toen Houthemse Ballen Club. Voor Pierre en Wiel was de kampioenswedstrijd tegen Wit-Groen uit Vaals in 1952 het absolute hoogtepunt met tweemaal 1-0 winst door Piet Boreas. Jan Senden vond de wedstrijden tegen Berg de hoogtepunten van het jaar. Vele duizenden toeschouwers stonden toen langs de lijn.

Bij Berg stond toen de vermaarde "*de Mol*" in de goal, maar ook spelers als "*die van de Gies*", Spronck, Gorissen en Stassen waren bekend. Ook bij de handbalclub waren de wedstrijden tegen Berg (Be Quick) de sportieve hoogtepunten. Sjeng vond het hoogtepunt in zijn carrière de overwinning voor de beker tegen toen 2e klasser WVV uit Maastricht. WVV kreeg toen van IASON met 4-2 klopp, een sensatie in die tijd. IASON speelde toen in de 4e klasse. Voor Thei was het hoogtepunt in zijn voetballoopbaan toen hij voor het eerst op het "eerste" mocht meespelen, hij weet niet meer tegen wie dat was. Er waren toen spelers die op "*Koelsjoon*" (schoenen die je in de mijn aantrok) voetbalden en als je daar een schop van kreeg was je nog niet jarig. Ook seriewedstrijden waren toen, in de vijftiger jaren en eerder, in zwang. De wedstrijden mochten pas om 12 uur aanvangen anders ontstond er een groot conflict met de geestelijk adviseur, de pastoor. Hij heeft ooit in een preek op Allerheiligen de spelers woedend toegesproken en ze op hun zondagse plichten gewezen. Ze waren op die dag gaan voetballen.

Dat was de tijd dat sommige spelers, enige uren vóór de wedstrijd, de koeien van de voetbalwei moesten afhalen om daarna de "*koeflatten*" te spreiden. Nu wordt er al ophef gemaakt om een verloren hondendrol op de middellijn.

Een leuk voorval dat verteld werd, is nog dat op een dag de spelersbus bijna niet vertrok. Wat was er aan de hand? Vroeger werden de spelers naar uitwedstrijden vervoerd met een spelersbus. Er waren toen nog vrijwel geen auto's. Iedere passagier moest een gulden betalen, ook de spelers! Op een dag kwam penningmeester Jef Jacobs 50 cent te kort en als die niet betaald zou worden, dan kon de bus niet vertrekken. Een vaste supporter heeft toen de 2 kwartjes bijbetaald en op die manier voorkomen dat IASON een flinke straf en punten in mindering opliep. Dat waren nog eens tijden.....

Carnavalsvoetbal in de vijftiger jaren, 1959

Jan Senden haalde o.m. herinneringen op over een Houthemse voetbaltoernooi dat een aantal jaren werd gehouden tussen de Carnavalsvereniging, de Fanfare, de Jonge Boeren en Geulhem.

Jan daarover: *“Wij hadden het bestuur van de VV IASON uitgedaagd voor het spelen van een (vriendschappelijke) wedstrijd. Als ik mij goed herinner op zaterdagmiddag vóór halfvasten. Hieruit ontstond een langjarig toernooi tussen Houthemse verenigingen, waaraan deelgenomen werd door de fanfare, de Jonge Boeren, Geulhem en de Boschrave.”*

De voetbalclub telde ook veel leden bij die andere verenigingen en er voetbalden ook leden bij IASON die afkomstig waren uit Geulhem, denk maar aan “goalgetter” Lei Bemelmans uit de Geulhemermolen. Het leek dus een goed idee, in het jaar dat Jan prins was om zo'n toernooi te organiseren. Op de foto staat het voetbalteam van de carnavalsvereniging de Boschrave. Tiny was in dat jaar prinses. Jeu (waarschijnlijk Lei, opm. Fons H.) Meertens, die vermaard scheidsrechter was geweest, floot ook nu enige wedstrijden en er hing een grote wekker op zijn buik.

Heel lang is dat toernooi niet blijven bestaan want er werd bikkelhard gespeeld. Pierre vertelde dat er soms wel iemand *“hardsjtikke kapot gesjtaamp woort”*. Dat kostte te veel blessures bij de voetbalclub en daarom werd dit initiatief, dat toen veel volk trok, niet meer voortgezet.

Op de foto knielend v.l.n.r.: Pierre Lataster, Piekje Reintjens (broer van Ger), Hub Gelissen, Jan (Sjengske) Sleijpen, Tiny Cerfontaine.

Staannd: Wiel Senden, Guus Boersma (oud-prins), Thei Heijmens (oud-prins), Jan (Sjeng) Caelen, Lou Janssen, Jan Senden (toen prins) en Wiel Odekerken.

